ROZSUDOK SÚDNEHO DVORA (prvá komora)

z 19. marca 2009 *

Vo veci C-270/07,

ktorej predmetom je žaloba o nesplnenie povinnosti podľa článku 226 ES, podaná 6. júna 2007,

Komisia Európskych spoločenstiev, v zastúpení: F. Erlbacher a A. Szmytkowska, splnomocnení zástupcovia, s adresou na doručovanie v Luxemburgu,

žalobkyňa,

proti

Spolkovej republike Nemecko, v zastúpení: M. Lumma a C. Schulze-Bahr, splnomocnení zástupcovia, za právnej pomoci U. Karpenstein, Rechtsanwalt,

žalovanej,

* Jazyk konania: nemčina.

SÚDNY DVOR (prvá komora),

v zložení: predseda prvej komory P. Jann, sudcovia M. Ilešič, A. Borg Barthet, E. Levits a J.-J. Kasel (spravodajca),

generálny advokát: M. Poiares Maduro,
tajomník: K. Sztranc-Sławiczek, referentka,

so zreteľom na písomnú časť konania a po pojednávaní zo 4. septembra 2008,

so zreteľom na rozhodnutie prijaté po vypočutí generálneho advokáta, že vec bude prejednaná bez jeho návrhov,

vyhlásil tento

Rozsudok

1 Svojou žalobou sa Komisia Európskych spoločenstiev domáha, aby Súdny dvor určil, že Spolková republika Nemecko si tým, že neprispôsobila § 4 vykonávacieho zákona, ktorým sa stanovujú hygienické pravidlá pre mäso a hydinu spolkovej krajiny Šlezvicko-Holštajnsko (Ausführungsgesetzt zum Fleischhygienerecht und zum Geflügelfleischrecht des Landes Schleswig-Holstein) z 12. januára 1998 (GVOBl. Schl.-H. 1998, s. 2, ďalej len „vykonávací zákon spolkovej krajiny Šlezvicko-Holštajnsko“) predpisom Spoločenstva, nesplnila alebo si neplní povinnosti, ktoré jej vyplývajú z článkov 1 a 5 ods. 3 a 4 smernice Rady 85/73/EHS z 29. januára 1985 o financovaní veterinárnych inšpekcií a kontrol spadajúcich pod smernice 89/662/EHS, 90/425/EHS, 90/675/EHS a 91/496/EHS (Ú. v. ES L 32, s. 14; Mim. vyd. 03/006, s. 1), zmenenej a doplnenej

smernicou Rady 97/79/ES z 18. decembra 1997 (Ú. v. ES L 24, s. 31; Mim. vyd. 03/022; s. 269, ďalej len „smernica 85/73“), ako aj po 1. januári 2007 z článku 27 ods. 2, 4 a 10 nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 882/2004 z 29. apríla 2004 o úradných kontrolách uskutočňovaných s cieľom zabezpečiť overenie dodržiavania potravinového a krmivového práva a predpisov o zdraví zvierat a o starostlivosti o zvieratá (Ú. v. EÚ L 165, s. 1 a korigendum Ú. v. EÚ L 191, s. 1; Mim. vyd. 03/045, s. 200), zmeneného a doplneného nariadením Komisie (ES) č. 776/2006 z 23. mája 2006 (Ú. v. EÚ L 136, s. 3, ďalej len „nariadenie č. 882/2004“).

Právny rámec

Právna úprava Spoločenstva

2 Zo znenia článku 3 ods. 1 bodu A písm. d) v spojení s článkom 5 ods. 1 písm. a) bodom ii), ako aj s prílohou I kapitolou VIII bodom 40 písm. e) smernice Rady 64/433/EHS z 26. júna 1964 o zdravotných podmienkach výroby čerstvého mäsa a obchodovania s ním (Ú. v. ES 1964, 121, s. 2012), zmenenej, doplnenej a konsolidovanej smernicou Rady 91/497/EHS z 29. júla 1991 (Ú. v. ES L 268, s. 69; Mim. vyd. 03/012, s. 72, ďalej len „smernica 64/433“) vyplýva, že prehliadky *post mortem* čerstvého mäsa prípadne zahŕňajú laboratórne vyšetrenie vrátane, ak je to potrebné, bakteriologického vyšetrenia a zisťovania rezíduí látok s farmakologickým účinkom.

3 Smernica 64/433 bola s účinnosťou od 1. januára 2006 zrušená smernicou Európskeho parlamentu a Rady 2004/41/ES z 21. apríla 2004, ktorou sa zrušujú určité smernice týkajúce sa hygieny potravín a zdravotných podmienok výroby a uvádzania určitých produktov živočíšneho pôvodu určených pre ľudskú spotrebu na trh a ktorou sa menia a dopĺňajú smernice Rady 89/662/EHS a 92/118/EHS a rozhodnutie Rady 95/408/ES (Ú. v. EÚ L 157, s. 33; Mim. vyd. 03/044, s. 407).

4 Podľa článku 4 ods. 1 smernice 2004/41 sa odkazy okrem iného na smernicu 64/433 vykladajú podľa súvislosti ako odkazy na nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 853/2004 z 29. apríla 2004, ktorým sa ustanovujú osobitné hygienické predpisy pre potraviny živočíšneho pôvodu (Ú. v. EÚ L 139, s. 55; Mim. vyd. 03/045, s. 14), ako aj na nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 854/2004 z 29. apríla 2004, ktorým sa ustanovujú osobitné predpisy na organizáciu úradných kontrol produktov živočíšneho pôvodu určených na ľudskú spotrebu (Ú. v. EÚ L 139, s. 206 a korigendum Ú. v. EÚ L 226, s. 83; Mim. vyd. 03/045, s. 75).

5 Zo znenia článku 5 ods. 1 písm. d) v spojení s písmenom f) nariadenia č. 854/2004, ako aj s prílohou I kapitolou II bodmi D a F tohto nariadenia vyplýva, že prehliadky čerstvého mäsa *post mortem* musia, keď sa to považuje za potrebné, zahŕňať laboratórne testy na dosiahnutie konečnej diagnózy alebo najmä na zisťovanie prítomnosti choroby zvierat alebo faktorov, ktoré by mohli vyžadovať, aby bolo mäso posúdené ako nepožívateľné pre ľudskú spotrebu alebo aby bolo obmedzené jeho použitie. Úradný veterinárny lekár zabezpečí, aby boli vykonané všetky ostatné potrebné laboratórne testy.

6 Pokiaľ ide o financovanie predmetných inšpekcií a kontrol, článok 1 smernice 85/73 stanovuje, že členské štáty zabezpečia, aby sa účtoval poplatok Spoločenstva na krytie dodatočných nákladov spôsobených týmito inšpekciami a kontrolami.

7 V súlade s článkom 5 ods. 1 smernice 85/73 sa poplatky Spoločenstva stanovia tak, aby pokryli náklady príslušného orgánu, pokiaľ ide o mzdové náklady a náklady na sociálne zabezpečenie inšpekčných služieb, ako aj administratívne náklady, ktoré sa vyskytli pri vykonávaní kontrol a inšpekcií, ktoré môžu zahŕňať výdavky požadované na nepretržité doškoľovanie inšpektorov. Členské štáty sú okrem toho na základe odseku 3 tohto článku oprávnené účtovať sumu presahujúcu výšku poplatkov Spoločenstva za predpokladu, že celkové poplatky účtované každým členským štátom nepresahujú skutočné náklady inšpekcie. Pokiaľ ide o odsek 4 toho istého článku 5, tento odsek stanovuje, že poplatky Spoločenstva nahrádzajú všetky ostatné náklady alebo poplatky za zdravotnú inšpekciu uložené národnými, regionálnymi alebo miestnymi orgánmi členských štátov za inšpekcie a kontroly uvedené v článkoch 1 tej istej smernice.

8 Príloha A kapitola I bod 1 smernice 85/73 stanovuje paušálne poplatky za náklady na inšpekciu spojenú s porážkou zvierat. Spôsoby financovania kontrol a inšpekcií spojených s činnosťami rozrábky sú stanovené v bode 2 tej istej kapitoly. V zmysle uvedenej kapitoly I bodu 4 písm. a) a b):

„Za účelom krytia zvýšených nákladov členské štáty môžu:

a) zvýšiť štandardné čiastky poplatkov, ako sú stanovené v bodoch 1 a 2 písm. a) pre jednotlivé prevádzkarne.

…

b) alebo: účtovať osobitný poplatok kryjúci skutočné náklady.“

9 Článok 27 nariadenia č. 882/2004 stanovuje:

„1. Členské štáty môžu vyberať poplatky alebo sadzby na pokrytie nákladov spôsobených úradnými kontrolami.

2. Pokiaľ však ide o činnosti uvedené v oddiele A prílohy IV a oddiele A prílohy V, členské štáty zabezpečia vyberanie poplatku.

…

4. Poplatky vyberané na účely úradných kontrol podľa odseku 1 alebo 2:

a) nebudú vyššie než náklady, ktoré znášajú zodpovedné príslušné orgány v súvislosti s položkami uvedenými v prílohe VI

a

b) môžu byť pevne stanovené ako jednorazový poplatok na základe nákladov, ktoré znášajú príslušné orgány za dané obdobie, alebo, kde to prichádza do úvahy, vo výške, uvedenej v oddiele B prílohy IV a v oddiele B prílohy V.

…

10. Bez toho, aby boli dotknuté náklady odvodené z výdavkov uvedených v článku 28, členské štáty nebudú za výkon tohto nariadenia vyberať nijaké iné poplatky než sú poplatky uvedené v tomto článku.

…“

Vnútroštátna právna úprava

10 Článok 4 vykonávacieho zákona spolkovej krajiny Šlezvicko-Holštajnsko znie:

„1) Výšky poplatkov za výkon prehliadky *ante* a *post mortem*, vrátane testov zisťovania rezíduí, trichinely a hygienických kontrol, sa stanovujú od zvieraťa v závislosti od jeho druhu; v rozrábkach, v ktorých je mäso rozrobené a odkostené, sa stanovujú od tony neodkosteného mäsa.

2) Do výpočtu výšky poplatkov sú zahrnuté:

1. Mzdové náklady a náklady na sociálne zabezpečenie inšpekčných služieb.

2. Administratívne náklady, ktoré sa vyskytli pri vykonávaní kontrol a inšpekcií, ktoré môžu zahŕňať výdavky požadované na nepretržité doškoľovanie inšpektorov.

3) Administratívne náklady sa zvyšujú proporcionálne:

1. Až o 100 %, ak je administratívny úkon vykonaný na žiadosť medzi 18. hodinou a 7. hodinou rannou, vo veľkopodnikoch medzi 18. hodinou a 6. hodinou rannou, v sobotu po 15. hodine a v nedeľu alebo v dni pracovného pokoja zo zákona.

2. Až o 50 %, ak je administratívny úkon vykonaný na žiadosť mimo stanovených inšpekčných hodín alebo porážkových dní.

4) …

Okrem poplatkov je potrebné účtovať… tieto náklady:

…

2. náklady na dopravu na bakteriologické skúmania (bakteriologické vzorky, vzorky spongiformnej encefalopatie hovädzieho dobytka a iné podozrivé vzorky s výnimkou vzoriek z testov zisťovania rezíduí…) a

3. náklady na výskum vzoriek uvedených v odseku 2…“

Konanie pred podaním žaloby

11 Komisia v nadväznosti na sťažnosť zaslala 21. marca 2005 Spolkovej republike Nemecko výzvu, ktorou tento členský štát informovala, že usúdila, že § 4 ods. 4

vykonávacieho zákona spolkovej krajiny Šlezvicko-Holštajnsko nie je v súlade s relevantnými ustanoveniami smernice 85/73 tak, ako o nej podal Súdny dvor výklad vo svojom rozsudku z 30. mája 2002, Stratmann a Fleischversorgung Neuss (C-284/00 a C-288/00, Zb. s. I-4611).

12 Dňa 20. mája 2005 nemecké orgány odpovedali na uvedenú výzvu, že pochybnosti Komisie v súvislosti so správnym prebratím smernice 85/73 do vnútroštátneho práva nie sú dôvodné a že citovaný rozsudok Stratmann a Fleischversorgung Neuss nie je v predmetnej veci relevantný.

13 Komisia nepovažovala túto odpoveď za uspokojivú a 4. júla 2006 vydala odôvodnené stanovisko, v ktorom zopakovala výhrady, ktoré uviedla vo výzve, a vyzvala Spolkovú republiku Nemecko na prijatie opatrení potrebných na dosiahnutie súladu s týmto stanoviskom v lehote dvoch mesiacov od jeho doručenia.

14 Vzhľadom na to, že uvedený členský štát neodpovedal na odôvodnené stanovisko, Komisia sa rozhodla podať žalobu, na základe ktorej sa začalo toto konanie.

O žalobe

Argumentácia účastníkov konania

15 Komisia uvádza, že na základe § 4 ods. 4 vykonávacieho zákona spolkovej krajiny Šlezvicko-Holštajnsko môžu príslušné orgány tejto krajiny účtovať okrem paušálnej sadzby poplatkov Spoločenstva sumy, ktoré zodpovedajú nákladom vynaloženým na

uskutočnenie bakteriologických výskumov čerstvého mäsa. Súdny dvor však vo svojom už citovanom rozsudku Stratmann a Fleischversorgung Neuss rozhodol, že tak zo znenia smerníc 64/433 a 85/73, ako aj z ich účelu vyplýva, že náklady na tieto výskumy sú kryté poplatkami Spoločenstva, ktoré členský štát účtuje na základe smernice 85/73.

16 Nadobudnutím účinnosti novej právnej úpravy Spoločenstva, a to nariadení č. 853/2004 a 854/2004 s účinnosťou od 1. januára 2007 sa nič nezmenilo na tejto situácii. Na jednej strane totiž z relevantných ustanovení týchto nariadení vyplýva, že bakteriologické výskumy zostávajú súčasťou povinných hygienických inšpekcií a kontrol, ktorých náklady sú kryté poplatkom Spoločenstva. Tieto výskumy nemôžu teda podliehať iným platbám ako platba súvisiaca s týmto poplatkom. Na druhej strane § 4 ods. 4 vykonávacieho zákona spolkovej krajiny Šlezvicko-Holštajnsko je v rozpore s účelom relevantných ustanovení práva Spoločenstva, keďže, ako to Súdny dvor konštatoval vo svojom už citovanom rozsudku Stratmann a Fleischversorgung Neuss, analogicky uplatniteľnom aj na novú právnu úpravu Spoločenstva, cieľom týchto ustanovení je predchádzať narušeniu hospodárskej súťaže, ktoré môže byť spôsobené rozdielmi v rámci financovania inšpekcií a kontrol. Tento cieľ však nemusí byť dosiahnutý, ak sa niektoré inšpekčné opatrenia stanovené právom Spoločenstva odchýlia od takto zosúladeného systému financovania Spoločenstva a stanú sa predmetom osobitných vnútroštátnych poplatkov.

17 V rozpore s tvrdeniami Spolkovej republiky Nemecko nemôže ustanovenie, akým je § 4 ods. 4 vykonávacieho zákona spolkovej krajiny Šlezvicko-Holštajnsko, nájsť oporu v prílohe A kapitole I bode 4 smernice 85/73. V už citovanom rozsudku Stratmann a Fleischversorgung Neuss Súdny dvor totiž výslovne vylúčil možnosť domáhať sa tohto bodu 4 ods. b) s cieľom účtovať okrem paušálnej sadzby poplatkov aj náklady vynaložené na bakteriologické výskumy. Súdny dvor v tomto rozsudku okrem toho rozhodol, že poplatok účtovaný podľa uvedeného ustanovenia má mať podobu paušálnej sadzby. V tejto veci však nejde o celkové zvýšenie paušálnej sadzby poplatku Spoločenstva, ktorou sa kryjú všetky skutočne vynaložené náklady. § 4 ods. 4 vykonávacieho zákona spolkovej krajiny Šlezvicko-Holštajnsko je preto v rozpore s článkom 5 ods. 4 prvého pododseku smernice 85/73.

18 Komisia navyše uvádza, že rozsudok z 9. septembra 1999, Feyer (C-374/97, Zb. s. I-5153), na ktorý odkazuje Spolková republika Nemecko na podporu svojho stanoviska, nie je relevantný v tomto prípade. Otázky, ktorými sa zaoberá Súdny dvor v tomto rozsudku, sú veľmi rozdielne od otázok, ktoré boli Súdnemu dvoru položené v tomto spore.

19 Spolková republika Nemecko tvrdí, že vykonávací zákon spolkovej krajiny Šlezvicko-Holštajnsko bol prijatý na základe ustanovení článku 1 smernice 85/73 v spojení s prílohou A kapitolou I bodom 4 písm. b) tejto smernice, podľa ktorých môžu členské štáty účtovať poplatok na krytie dodatočných nákladov, ktoré vznikli pri inšpekciách mäsa z porazených zvierat a hygienických kontrolách tohto mäsa.

20 Uvedený členský štát najprv uvádza, že poplatok, ktorý stanovuje vykonávací zákon spolkovej krajiny Šlezvicko-Holštajnsko za vyšetrenie porazených zvierat a hygienické kontroly, nezahŕňa náklady za prepravu a kontrolu vzoriek odobratých na uskutočnenie bakteriologických výskumov. Táto skutočnosť je okrem toho v súlade s vnútroštátnym právom, podľa ktorého poplatok nemôže v žiadnom prípade kryť takéto náklady. Je preto legitímne účtovať oddelene sumy, ktoré sú určené na krytie takýchto nákladov.

21 Spolková republika Nemecko ďalej tvrdí, že spolková krajina Šlezvicko-Holštajnsko neúčtuje v rámci vyberania poplatkov za inšpekcie a kontroly čerstvého mäsa ani paušálne poplatky stanovené v prílohe A kapitole I bodoch 2 a 3 smernice 85/73, ani prirážku k paušálnym poplatkom podľa bodu 4 písm. a) tejto istej kapitoly. Vzhľadom na to nemožno tvrdiť, ako to uvádza Komisia, že uvedené sumy sa účtujú „dodatočne" k paušálnemu poplatku Spoločenstva. V tejto súvislosti existuje veľmi dôležitý rozdiel medzi právnou úpravou spolkovej krajiny Šlezvicko-Holštajnsko a predmetnou právnou úpravou v už citovanom rozsudku Stratmann a Fleischversorgung Neuss. Okrem toho môžu členské štáty v súlade s bodom 32 už citovaného rozsudku Feyrer využiť bez akejkoľvek predbežnej podmienky možnosť, ktorú im dáva príloha A kapitola I bod 4 písm. b) smernice 85/73, pokiaľ osobitné poplatky nepresahujú skutočne

vynaložené náklady. Preto, ak je táto podmienka dodržaná, môžu byť osobitné poplatky účtované za jednotlivé výkony. Nemôže však, ako v predmetnej veci, existovať žiadne dvojité financovanie.

22 Spolková republika Nemecko nakoniec tvrdí, že § 4 ods. 4 vykonávacieho zákona spolkovej krajiny Šlezvicko-Holštajnsko nie je v rozpore ani so znením, ani s účelom prílohy A kapitoly I bodu 4 písm. b) smernice 85/73. Na jednej strane totiž zo znenia viacerých jazykových verzií tohto ustanovenia vyplýva, že toto ustanovenie nebráni účtovaniu viacerých čiastočných poplatkov, ani súbežnému účtovaniu poplatkov a príspevkov, ktoré predstavujú „celkový poplatok". Na druhej strane cieľ, ktorý sleduje táto smernica, konkrétne zosúladenie platobných základov na výpočet poplatkov, by nemal viesť k zosúladeniu uplatniteľných sadzieb, keďže samotná smernica stanovuje výnimky, ktoré dovoľujú členským štátom prihliadať na jednotlivé štruktúry nákladov.

23 Uvedený členský štát dodáva, že okrem toho sa nemožno vyhnúť tomu, že výška dotknutého poplatku sa mení od prípadu k prípadu vzhľadom k tomu, že zohľadnené náklady sa odlišujú v závislosti od existujúcich podmienok v kafiléria ch a druhu inšpekcie, ktorá ma byť uskutočnená. Poplatok, ktorý má kryť skutočne vynaložené dodatočné náklady, sa odlišuje od paušálneho poplatku práve skutočnosťou, že v prvom prípade náklady závisia od dotknutej kafilérie, zatiaľ čo v druhom prípade sa tieto náklady týkajú všetkých kafilérií. Ustanovenie, ako je § 4 ods. 4 vykonávacieho zákona spolkovej krajiny Šlezvicko-Holštajnsko, nijako neporušuje zákaz presiahnutia skutočných nákladov inšpekcií uvedených v článku 5 ods. 3 smernice 85/73.

24 Nariadenia č. 853/2004 a č. 854/2004, ktoré sa uplatňujú od 1. januára 2006, ako aj č. 882/2004, ktoré sa uplatňuje od 1. januára 2007, nič nemenia na tejto situácii, pretože tvrdenia Spolkovej republiky Nemecko v bodoch 19 až 23 tohto rozsudku sa analogicky týkajú týchto nových nariadení.

Posúdenie Súdnym dvorom

25 Treba najprv uviesť, že Komisia na podporu svojej žaloby uvádza dve výhrady založené na porušení povinností, ktoré Spolkovej republike Nemecko vyplývajú po prvé z článkov 1 a 5 ods. 3 a 4 smernice 85/73 a po druhé z nariadenia č. 882/2004.

O prvej výhrade

26 Na účely rozhodnutia o dôvodnosti prvej výhrady je potrebné najprv zistiť, či už citovaný rozsudok Stratmann a Fleischversorgung Neuss, ktorý uvádza Komisia, je v prejednávanej veci relevantný a odpovedať na otázku, či sa príloha A kapitola I bod 4 písm. b) smernice 85/73 má vykladať v zmysle, ako to odporúča Komisia, podľa ktorej poplatok účtovaný podľa tohto ustanovenia má mať podobu paušálu.

27 Po prvé, pokiaľ ide o analogické uplatnenie už citovaného rozsudku Stratmann a Fleischversorgung Neuss na právnu situáciu v prejednávanej veci, je potrebné uviesť, ako to uvádza aj Spolková republika Nemecko a čo Komisia nespochybňuje, že spolková krajina Šlezvicko-Holštajnsko v rámci poplatkov za inšpekcie a kontroly čerstvého mäsa neúčtuje ani paušálne poplatky stanovené v prílohe A kapitole I bodoch 2 a 3 smernice 85/73, ani prirážky k paušálnym poplatkom podľa tej istej kapitoly bodu 4 písm. a).

28 Keďže je nepopierateľné, že v predmetnej veci príslušné vnútroštátne orgány účtujú len osobitný poplatok, aj keď tento poplatok je zložený z viacerých položiek, je potrebné vyvodiť záver, že právna úprava spolkovej krajiny Šlezvicko-Holštajnsko je v jednom dôležitom bode odlišná od právnej úpravy vo veci, v ktorej bolo rozhodnuté už citovaným rozsudkom Stratmann a Fleischversorgung Neuss.

29 Z toho vyplýva, že riešenie prijaté Súdnym dvorom v jeho už citovanom rozsudku Stratmann a Fleischversorgung Neuss nemožno analogicky uplatniť na situáciu, akou je tá v prejednávanej veci.

30 Po druhé, pokiaľ ide o výklad prílohy A kapitoly I bodu 4 písm. b) smernice 85/73, je potrebné najprv konštatovať, že na rozdiel od toho, čo tvrdí Komisia, Súdny dvor v bode 56 svojho už citovaného rozsudku Stratmann a Fleischversorgung Neuss nerozhodol, že poplatok stanovený v tomto ustanovení má mať podobu paušálu.

31 Prirážkami uvádzanými Súdnym dvorom v tomto bode 56 sú totiž tie, ktoré stanovuje príloha A kapitola I bod 4 písm. a) smernice 85/73, keďže toto ustanovenie je jediné, ktoré používa pojem „zvýšenie“ a „paušálne poplatky“. Druhá časť uvedeného bodu 56, ktorá sa týka možnosti, podľa ktorej môžu členské štáty účtovať osobitný poplatok vyššej sadzby, ako je výška poplatkov Spoločenstva, vôbec neodkazuje na paušál, ale podriaďuje zavedenie tejto možnosti jedinej podmienke, že tento poplatok pokrýva všetky skutočne vynaložené náklady.

32 Z toho vyplýva, že uvedený poplatok nemôže na jednej strane presiahnuť výšku skutočne vynaložených nákladov a na druhej strane musí zohľadňovať všetky tieto náklady, aby nebolo možné niektoré z nich vynechať. Tento poplatok nemôže mať preto podobu „paušálneho“ poplatku v zmysle, v akom tento pojem chápe Komisia, pretože, ako to konštatoval aj Súdny dvor v bode 52 svojho už citovaného rozsudku Stratmann a Fleischversorgung Neuss, poplatok stanovený paušálne vzhľadom na svoju podstatu prekročí v niektorých prípadoch skutočné náklady opatrení, ktoré má pokryť, a v iných prípadoch môže byť zase nižší ako tieto náklady.

33 Treba dodať, že toto znenie bodu 56 už citovaného rozsudku Stratmann a Fleischversorgung Neuss je úplne v súlade s jeho účelom, keďže tento bod je súčasťou širšieho odôvodnenia odpovede na otázku, či sú náklady, ktoré zodpovedajú bakteriologickým výskumom a zisťovaniu trichínu uskutočneným v súlade so sekundárnym právom Spoločenstva, kryté poplatkom Spoločenstva účtovaným

členskými štátmi za inšpekcie a hygienické kontroly čerstvého mäsa podľa tohto istého práva Spoločenstva, alebo či toto právo oprávňuje členské štáty na účtovanie osobitného poplatku, ktorý sa pripočítava k poplatku Spoločenstva na účely pokrytia týchto nákladov.

34 Keďže v rámci prejednania návrhu na začatie prejudiciálneho konania vo veci, v ktorej bolo rozhodnuté už citovaným rozsudkom Stratmann a Fleischversorgung Neuss, Súdny dvor nemal odpovedať na otázku, či poplatok, ktorý sa účtuje podľa prílohy A kapitoly I bodu 4 písm. b) smernice 85/73, má mať podobu paušálu, nemožno z tohto rozsudku vyvodiť akýkoľvek záver v súvislosti s odpoveďou, ktorá sa má dať na túto otázku.

35 Ďalej treba uviesť, že výklad prílohy A kapitoly I bodu 4 písm. b) smernice 85/73, podľa ktorého poplatok účtovaný na základe tohto ustanovenia nemôže byť zložený z viacerých položiek, je vyvrátený už citovaným rozsudkom Feyrer.

36 V bode 26 uvedeného rozsudku Feyrer, ktorý odkazuje na prílohu A kapitolu I bod 4 písm. b) smernice 85/73, Súdny dvor pripomenul, že podľa článku 2 ods. 3 tejto smernice, zmeneného na článok 5 ods. 3 tejto smernice, „celkové účtované poplatky“, na ktoré odkazuje toto ustanovenie, nesmú presiahnuť skutočné náklady inšpekcie. „Celkový“ poplatok teda nevyhnutne vyplýva zo súčtu viacerých základných položiek tohto poplatku.

37 Skutočnosť, že dotknutý poplatok v prejednávanej veci je zložený z viacerých nákladových položiek, nemôže sama osebe urobiť poplatok nezlučiteľný s prílohou A kapitolou I bodom 4 písm. b) smernice 85/73.

38 V tejto súvislosti je potrebné dodať, že v prejednávanej veci nie je spochybnené, že dotknutý poplatok nepresahuje skutočne vynaložené náklady. Z toho vyplýva, že ani z tohto hľadiska nie je tento poplatok v rozpore s prílohou A kapitolou I bodom 4 písm. b) smernice 85/73 (pozri v tomto zmysle rozsudok Feyrer, už citovaný, body 27 a 29).

39 Z toho istého dôvodu nie je uvedený poplatok ani v rozpore s článkami 1 a 5 ods. 4 smernice 85/73.

40 Nakoniec je potrebné konštatovať, že v rozpore s tým, čo tvrdí Komisia, ciele transparentnosti a boja proti narušeniu hospodárskej súťaže nebránia účtovaniu poplatku, akým je poplatok napadnutý v prvej výhrade Komisie.

41 Po prvé, pokiaľ ide o cieľ transparentnosti, je potrebné uviesť, že vzhľadom na to, že uvedený poplatok jasne a detailne zobrazuje povahu jednotlivých položiek, z ktorých je zložený, umožňuje poplatníkovi poznať presné zloženie celkového poplatku a umožňuje mu tak na jednej strane uskutočnenie zmien v organizácii jeho činnosti na účely zefektívnenia jej fungovania, najmä ušetrením niektorých nákladov, a na druhej strane prípadné porovnanie jeho nákladov s nákladmi iných hospodárskych subjektov.

42 Po druhé, pokiaľ ide o cieľ boja proti narušeniu hospodárskej súťaže, je potrebné pripomenúť, že tento boj nepredstavuje zavedenie poplatku v jednotnej výške pre celé Európske spoločenstvo, ale prijatie zosúladených pravidiel v oblasti financovania zdravotných inšpekcií a kontrol čerstvého mäsa (pozri v tomto zmysle rozsudok Feyrer, už citovaný, bod 40). Takto boli zosúladené aj inšpekčné a kontrolné opatrenia, rovnako ako aj, ako to vyplýva aj z článku 5 ods. 1 smernice 85/73 a prílohy A kapitoly I bodov 4 a 5 tejto smernice, jednotlivé položky nákladov, ktoré môžu byť zohľadnené pri výpočte poplatku Spoločenstva.

43 Keďže nebolo zistené a ani potvrdené, že poplatok stanovený v § 4 ods. 4 vykonávacieho zákona spolkovej krajiny Šlezvicko-Holštajnsko pokrýva položky iných nákladov ako sú náklady stanovené právnou úpravou Spoločenstva, alebo že presahuje výšku skutočne vynaložených nákladov, tento poplatok nespochybňuje cieľ boja proti narušeniu hospodárskej súťaže, ktorý sleduje smernica 85/73.

44 Vzhľadom na tieto úvahy je potrebné konštatovať, že nemožno prijať argumentáciu Komisie, ktorú uviedla na podporu svojej prvej výhrady.

45 Z toho vyplýva, že prvá výhrada uvedená Komisiou sa musí zamietnuť ako nedôvodná.

O druhej výhrade

46 Svojou druhou výhradou Komisia vytýka Spolkovej republike Nemecko, že po 1. januári 2007 si nesplnila povinnosti, ktoré jej vyplývajú z článku 27 ods. 2, 4 a 10 nariadenia č. 882/2004 tým, že nezosúladila s týmito ustanoveniami § 4 ods. 4 vykonávacieho zákona spolkovej krajiny Šlezvicko-Holštajnsko.

47 Pokiaľ ide o túto výhradu, je potrebné hneď na úvod uviesť, že výrok odôvodneného stanoviska zo 6. júla 2006 neuvádza nesplnenie si povinnosti vyplývajúcej z článku 27 nariadenia č. 882/2004 Spolkovou republikou Nemecko, keďže toto nariadenie nadobudlo účinnosť po doručení tohto stanoviska uvedenému členskému štátu.

48 Za týchto podmienok treba skúmať, či je druhá výhrada uvedená Komisiou na podporu jej žaloby prípustná.

49 V tejto súvislosti je potrebné pripomenúť, že podľa judikatúry Súdneho dvora existencia nesplnenia si povinností v rámci žaloby založenej na článku 226 ES musí byť posúdená s ohľadom na právnu úpravu Spoločenstva účinnú ku koncu lehoty, ktorú Komisia vymedzila pre uvedený členský štát na dosiahnutie súladu s odôvodneným stanoviskom (pozri najmä rozsudky z 9. novembra 1999, Komisia/Taliansko, C-365/97, Zb. s. I-7773, bod 32, a z 5. októbra 2006, Komisia/Belgicko, C-275/04, Zb. s. I-9883, bod 34).

50 Aj keď návrhy obsiahnuté v žalobe v zásade nemôžu byť rozšírené nad rámec nesplnení si povinností uvádzaných vo výroku odôvodneného stanoviska a vo výzve, rovnako platí, že Komisia je oprávnená domáhať sa určenia nesplnenia si povinností majúcich svoj pôvod v pôvodnej verzii aktu Spoločenstva, následne zmenenej alebo zrušenej, ktoré nové ustanovenia zachovali. Naopak predmet sporu nemožno rozšíriť na povinnosti vyplývajúce z nových ustanovení, ktoré nemajú svoj ekvivalent v pôvodnej verzii dotknutého aktu, inak dôjde k porušeniu podstatných formálnych náležitostí riadneho konania o nesplnenie si povinností (pozri v tomto zmysle rozsudky z 12. júna 2003, Komisia/Taliansko, C-363/00, Zb. s. I-5767, bod 22, a Komisia/Belgicko, už citovaný, bod 35).

51 V predmetnej veci je nepopierateľné, že poplatky alebo sadzby uvedené v článku 27 ods. 2, 4 a 10 nariadenia č. 882/2004 môžu byť, ako to vyplýva najmä z druhého z týchto ustanovení písmena b), stanovené v podobe jednorazovej sadzby.

52 Za týchto podmienok treba konštatovať, že tieto poplatky a sadzby sú od základu odlišné od poplatkov, ktoré členské štáty môžu účtovať podľa prílohy A kapitoly I

bodu 4 písm. b) smernice 85/73, ktoré, ako to vyplýva aj z bodu 32 tohto rozsudku, nemôžu mať podobu paušálneho poplatku, ale musia zodpovedať skutočne vynaloženým nákladom.

53 Z toho vyplýva, že svojou druhou výhradou Komisia rozšírila predmet sporu, ktorý je uvedený v odôvodnenom stanovisku, o povinnosť vyplývajúcu z nariadenia č. 882/2004, ktorú smernica 85/73 nepozná, a preto táto inštitúcia porušila podstatné formálne náležitosti riadneho konania, ktoré ma dospieť k určeniu nesplnenia si povinnosti.

54 Preto musí byť druhá výhrada Komisie zamietnutá ako neprípustná.

55 Vzhľadom na to, čo bolo uvedené, treba zamietnuť žalobu Komisie v plnom rozsahu.

O trovách

56 Podľa článku 69 ods. 2 rokovacieho poriadku účastník konania, ktorý vo veci nemal úspech, je povinný nahradiť trovy konania, ak to bolo v tomto zmysle navrhnuté. Keďže Spolková republika Nemecko navrhla zaviazať Komisiu na náhradu trov konania a Komisia nemala úspech vo svojich dôvodoch, je opodstatnené zaviazať ju na náhradu trov konania.

Z týchto dôvodov Súdny dvor (prvá komora) rozhodol a vyhlásil:

1. Žaloba sa zamieta.

2. Komisia Európskych spoločenstiev je povinná nahradiť trovy konania.

Podpisy